

Ter herinnering aan

KARIN HAARHUIS

16 - 4 - 1964

17 - 9 - 1980

Heer God, wanneer wij overdenken, dat Karin, onze lieve dochter en zus, nog maar 16 jaar was; als wij overdenken, hoe vol zorg zij was in huis en hoe zij sfeer kon scheppen door haar vindingrijkheid; als wij verder nagaan, hoe zij met vriendinnen en klasgenoten kon opschieten; moeten wij ervaren, dat geheel en al onopgemerkt een slepende ziekte haar actieve leven binnensloop en haar uit ons gezin, onze familie en van onze school wegrukte.

Wij worden stil. Stamelend vragen wij.... God; waarom? Wij weten, dat wij op dat „waarom“ geen antwoord krijgen. Zoals de Emmausgangers, blind van verdriet, naar huis gingen, zo gaan ook wij; wetend dat iemand, ons zo dierbaar, hier niet meer is.

Maar God, zoals u de Emmausgangers onderweg vergezelde, zo vragen wij U ook met ons samen op te trekken.

Mogen wij, evenals de Emmausgangers U herkennen aan het breken van het brood en ervaren, dat Karin in U voor altijd bij ons blijft.

Moge zij voor papa en mama, Frank en Koen, familie, vriendinnen en klasgenoten in blijde herinnering blijven voortleven.

Voor de vele blijken van belangstelling, tijdens de ziekte en na het overlijden van onze lieveling Karin, zeggen wij u onze oprechte dank.

G.A. Haarhuis
A.M.H. Haarhuis - Perik
Frank en Koen.

Lonneker, september 1980.